

Låtar ger Skärvorna en extra dimension

Oj, jag är alldeles andfådd, och får senare lite svårt att somna, efter att nästan ha sträckläst **Bret Easton Ellis** senaste gastkramande, och över sexhundra sidor långa, autofiktiva roman *Skärvorna*. Eller kanske ska jag skriva korta roman, för det känns som att jag skulle kunna fortsätta läsa hur länge som helst. Jag bara vill att texten inte ska sluta.

Det är inte så ofta jag stöter på de där böckerna. De där långa historierna som man kan sjunka in i. De där gångerna då man hittar en roman som är ren och skär läsnjutning, och när man fångas av den oerhört spännande intrigen.

Författaren är en mästare i att försätta mig som läsare i ett hårt spänningsgrepp, bland annat genom att i förväg avslöja små detaljer som sätter igång min fantasi. Detaljer som får mig att hitta trovärdiga lösningar på problemen, och som gör att jag bara vill läsa vidare nästa kapitel, och kapitlet efter det, och ...

Handlingen då, jo det handlar om Bret, författarens sjuttonårige alter ego och hans upplevelser under början av 1980-talets Los Angeles. En stad som flödar av droger och som fortfarande är satt i en slags skräck av efterdyningarna av Manson-sektens mord på flera prominenta skådespelare i Hollywood.

Vi får följa författarens ambivalens i sin sexualitet, eller kanske snarare hur han ska förhålla sig till sin egen sexualitet. Han är ihop med Debbie, dotter till en berömd filmproducent och en av skolans hetaste tjejer. Men i hemlighet har han sex med killar och fantiserar om att ha sex med den nya eleven, Robert Mallory, på den prestigefyllda privatskolan där han går sitt sista år. Bret misstänker samtidigt att det är något skumt med Robert, som börjar nästla

in sig hos Brets kompisar, och börjar skugga honom – och mycket tyder på att Robert kanske är den bestialiske seriemördaren Trålarén som härjar i staden. I varje fall i Bret Easton Ellis drogbedövade värld och i hans förvirrade feberdrömmar.

Något som också är kul är att författaren refererar till en mängd olika popgrupper och deras låtar i sin text, och kanske speciellt till en Ultravoxlåt som blir som ett ledmotiv genom boken: *"It means nothing to me. This means nothing to me."* Själv valde jag att lyssna till varje låt som Bret Easton Ellis skrev om. Det gav texten en extra dimension och satte mig in i känslan som författaren ville förmedla.

Bret Easton Ellis romandebuterade endast tjugooett år gammal med *Noll att förlora* – en bok som han skriver på i *Skärvorna* – och följde senare upp sin debut med bland annat *American Psycho* och *Lunar **Park***. Hans böcker har blivit översatta och sålts över hela världen och flera av dem har blivit filmatiserade. Han har även en egen podcast som kort och gott heter *Bret Easton Ellis Podcast*.

Peter Roth

Skärvorna

Bret Easton Ellis

Albert Bonniers förlag

BRET EASTON ELLIS

